

سُورَةُ الْفَجْرِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ① سویند به بهر به یان. وَلَيَالٍ عَشْرٍ ② سویندم بهو شهوانه ی که ده شهون (هه نډیک ده لښ ده شهوی کوتای پهمه زانه، هه نډیکش ده لښ ده شهوی سهره تای مانگی ذی الحجه یه که کاتی ته نجامدانی حه جه، هه ردوو بونه کهش پیروژن). وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ③ سویند به ئه و شتانه که جووتن، هه روه ها سویند به هه موو ئه و شتانه ی که تاکن (یا خود سویند به شهوه جووت و شهوه تاکه کان). وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ④ به هه موو شهویک کاتیک تیده په ریټ (له سهره نجامی سوړانه وهی زهوی به ده وری خویدا). هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ⑤ ئایا له و شتانه دا سویندی شایسته نیه بو که سیک خاوه نی عه قل و بیرو هوش بیت؟! أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ⑥ ئایا نه ت زانیووه په روه ردگاری تو چی کرد به هوزی عاد. إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ⑦ که ئه ویش هوزی (ارم) و خاوه نی پایهی به رزو کو له که و نیرگی دریژ بوون (قهومی عاد له شاری ئیرم که بالابه رزو تیکسپراو بوون، خانوبه ره و کوشک و ته لاری گه وره و به رزیان دروست ده کرد). أَلَتِي لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي الْبَلَدِ ⑧ له سهرده می ئه واندا له هیچ شار و شوینیکدا، کوشک و ته لاری وهک ئه وهی ئه وان دروست نه کراوه. وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ⑨ ئایا نه ت زانیووه قهومی ثمودیش خوا چی لیکردن، ئه وانهی له دو ل و شیوه کانه وه به ردیان ده تاشی و دهیان گواسته وه بو ناو قه دی چیاکان و له وی خانوویان دروست ده کرد؟ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ⑩ هه روه ها فیرعه ونی خاوه ن ئه هرامه کان، (چ کوشک و بینایه کی مه حکه میان وه کو میخ داده کوتی به زه ویدا). الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَلَدِ ⑪ ئه وانهی که سته میان به ریاکرد له ولادت او خه لکیان ده چه وسانه وه. فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ⑫ جا خراپه و تاوان و گوناھی زوریان ته نجامده دا. فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ⑬ دوی ماوه یه کی دیاریکراو په روه ردگاری تو سزاو خه شم و قینی خوی پژاند به سهریاندا و ته فرو تونای کردن. إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ⑭ به راستی په روه ردگاری تو هه میشه و به رده وام ئاماده یه که تو له له سته مکاران بسینیت. فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ⑮ جا کاتیک ئاده میزاد له لایه ن په روه ردگاریه وه تاقی ده کریته وه، ریژی لی ده نیت و نازو

نېغمه تی به سهردا دهر پښت، ده لیت: به خوا و دیاره په ورو دگارم خوشی دهویم پریم هه یه لای. **وَأَمَّا إِذَا مَا**
أَبْتَلْنَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۱۶ به لام کاتیک تاقی ده کاته وه و رزق و ریزی که می
 پیده به خشیت و لپی ده گریته وه ده لیت: و دیاره په ورو دگارم منی خوش ناویت و رقی لیمه و ریسوای
 کردووم. **كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ** ۱۷ نه خیر نهو شتانه، هیچی وایه، (نه به خشین مانی ریز و قه دره،
 نه لیگرته وه مانای بی ریزی و بی قه دریبه، به لکو ئیوه (سهره پای نهو بیرو بوچوونه چه وتانه تان) ریزی هه تیو
 ناگرن و نازی پینادهن. **وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ** ۱۸ هانی یه کتر نادهن بو نه وهی خوراک
 به خشن به هه ژار و نه داران. **وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا** ۱۹ میراتی ده خون و هه مووی ده ماشنه وه
 (حق خرمان و نه دارانی لی نادهن). **وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا** ۲۰ مال و سامان و دارا یشان زور
 خوشده ویت (ره چاوی هه لال و هرام ناکهن). **كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا** ۲۱ نه خیر، (هه ر ئاوا
 بوتان نالویت)، کاتیک دیت که زهوی ورد و خاش ده کړیت و له ناکو ده دریت به یه کدا. **وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ**
صَفًّا صَفًّا ۲۲ په ورو دگارت دیت و فرشته کانش پؤل پؤل (هاتی په ورو دگاری مه زن خوی نه بیت کهس
 نازیت چونه). **وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَنُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى** ۲۳ نهو روزه دوزه خ
 ده هیتریت و نشان ده دریت، جا نهو روزه (ئاده میزادی بی باوهر) ده زانیت چ په ندیکی به سهر خوی هیناوه،
 به لام تازه به خودا هاتنه وه و په شیانی هیچ سوودیکی نیه و دادی نادات؟! **يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي** ۲۴
 نهوسا به که ساسی و هه ناسه ی سارده وه ده لیت: خوزگه بو نهو ژیا نه ده ست پیشخه ریم بکرایه. **فَيَوْمَئِذٍ**
لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ۲۵ جا ئیتر نهو روزه کهس وهک خوا به خشم و قین نیه له بی باوهران، له بهر نه وه
 سزایه کیان ده دات که کهس ناتوانیت سزای لهو چه شنه بدات. **وَلَا يُوثِقُ وَثَاقُهُ أَحَدٌ** ۲۶ که سیش وهک نهو
 زاته (بی باوهران) نابه ستیته وه و به ندیان ناکت. **يَنَّايْتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ** ۲۷ شایانی باسه به ئیانداری
 سهر فراز له سهره مرگدا دهوتریت (نه ی خوا هنی دل و دهروونی پر له ئارامی نه ی ئاده میزادی ژیر و هو شمه ند
 که له ته مهنی کو تایی دنیا دا په ورو دگارت ناسی و به جوانی ده تپه رست...). **أَرْجِعِي إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً**
 ۲۸ بگه پریمه بو لای په ورو دگارت که تو لهو رازیت و نهویش له تو رازیه. **فَادْخُلِي فِي عِبْدِي** ۲۹ ده پچوره
 ریزی بهنده چاکه نازدار و به ریزه کانه وه. **وَادْخُلِي جَنَّتِي** ۳۰ پچوره به هه شته خوشه رازا وه که مه وه.....